

W sprawie ustawy o charakterystyce energetycznej budynków

Opinia Anny Sas-Micuń
głównego eksperta Stowarzyszenia
Nowoczesne Budynki

Ustawę z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz.U. z 2014 r., poz. 1200), która wejdzie w życie w marcu 2015 r. można analizować, opierając się na dwóch różnych odniesieniach:

- zgodności z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, która nie podlega dyskusji;
- zgodności z aktualnie obowiązującymi przepisami ustawy – Prawo budowlane i jej aktami wykonawczymi, która może podlegać rewizji, wskutek czego może zaistnieć konieczność nowelizacji przepisów wykonawczych.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. a) dyrektywy państwa członkowskie zapewniają wydawanie świadectw charakterystyki energetycznej dla budynków lub ich części: wznoszonych, sprzedawanych lub wynajmowanych nowemu najemcy.

Autor artykułu ma rację, że ustawa o charakterystyce energetycznej budynków nie wypełnia tego ustalenia dotyczącego nowo wznoszonych budynków. Ma również rację, że w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo budowlane istnieje obowiązek sporządzania świadectw charakterystyki energetycznej dla budynków nowo wznoszonych

(dotyczy momentu ich oddawania do użytkowania).

Ad 1

Na podstawie art. 4 ust. 2 dyrektywy państwa członkowskie mogą nie ustalać wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej dla określonej kategorii budynków lub też zwolnić ze stosowania wymagań odnoszących się do wszystkich budynków. Ustalenie to nie dotyczy obowiązku sporządzania charakterystyki energetycznej przez projektanta, ale **obowiązku regulatora** określania wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej.

W dyrektywie użyte jest określenie „może”, co oznacza, że krajowy ustawodawca może ten zapis stosować uznaniowo, a więc dopuszczalny jest także sposób ograniczony. Zasada ta dotyczy stosowania lit. a) ust. 2 art. 4 dyrektywy.

Odpowiednio, zgodnie z art. 12 ust. 6 dyrektywy, państwa członkowskie **mogą** zwolnić z obowiązku sporządzania świadectwa charakterystyki energetycznej kategorii budynków, dla których możliwe jest nieustalenie wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, ustala sytuację prawną, w stosunku do których wymagania charakterystyki

energetycznej, podane w dziale X i załączniku nr 2 do warunków technicznych (WT), powinny być spełnione. Jest to § 2 WT.

Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego w § 11 ust. 2 pkt 10 nakłada obowiązek sporządzania charakterystyki energetycznej dla budynku jako elementu projektu budowlanego, stanowiącego podstawę do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Autor artykułu ma rację, że regulacja krajowa jest niespójna wewnętrznie. Jest bowiem wymóg sporządzania charakterystyki dla wszystkich budynków, a dla części z nich nie ma wymogu oceny tej charakterystyki poprzez wykonanie świadectwa charakterystyki.

Autor ma też rację, iż krajowa definicja „budynki urzędowo chronione” (o których mowa w lit. a) ust. 2 art. 4 dyrektywy) została zawężona. Jednakże z racji użycia w dyrektywie określenia „może” takie działanie jest prawnie możliwe. W przypadku nakazu trzeba byłoby tę kategorię budynków ściśle przywołać.

Ad 2

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o charakterystyce energetycznej świadectwo charakterystyki należy sporządzać na podstawie metodologii

wyznaczania charakterystyki energetycznej. Stosując ten przepis łącznie z art. 6 ustawy, można przy sporządzaniu świadectwa jak wyżej, zgodnie z art. 4 ust. 1, uwzględnić jego projektowaną charakterystykę energetyczną skorygowaną wprowadzonymi ewentualnymi zmianami projektowymi prawnie dopuszczonymi.

A zatem **nie można podzielić zdania autora, że stosowanie łącznie art. 4 i art. 6 skutkować będzie kopiowaniem (automatycznym przenoszeniem) wyników charakterystyki do świadectwa energetycznego oraz uznać dalszych argumentów dotyczących odpowiedzialności zawodowej.**

Nie można się też zgodzić z tezą autora, iż podstawą powinno być oparcie obliczeń na rzeczywistych parametrach budynków i instalacji tam zamontowanych, przy założeniu że rzeczywiste parametry budynku i instalacji są inne niż przewidziane w projekcie. Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane do zawiadomienia o zakończeniu budowy lub wniosku o pozwolenie na użytkowanie inwestor jest obowiązany dołączyć oświadczenie kierownika budowy o zgodności wykonania obiektu budowlanego z projektem budowlanym. Oznacza to, że budynek powinien być zrealizowany zgodnie z zamierzeniem projektanta. W przypadku budynków nowo wznoszonych, dla których dyrektywa przewiduje obowiązek świadectwa, ocenie podlega projektowana i zrealizowana zgodnie z projektem budowlanym charakterystyka energetyczna.

Ad 3

Autor ma rację, że przepis zawarty w art. 20 ust. 1 ustawy o charakterystyce energetycznej jest wadliwie sformułowany, zwłaszcza w połączeniu z art. 11 ustawy, mówiącym o obowiązku przekazania świadectwa. W art. 20 powinna być mowa o kopii świadectwa.

Ad 4

Należy podzielić pogląd, iż przepis powinien doprecyzowywać rodzaj dokumentów, chociażby przez użycie sformułowania dotyczącego ich przykładów, czyli „takie jak”. **Autor słusznie zwrócił uwagę na brak odniesienia do wersji elektronicznej dokumentów, co stanowi mankament w wypełnianiu obowiązków ustawowych.**

Ad 5

Nie można się zgodzić z autorem artykułu, że w ustawie nie ma odniesienia do art. 10 dyrektywy. Rozdział 5 ustawy dotyczy krajowego planu działań mającego na celu zwiększenie liczby budynków o niskim zużyciu energii. Nie można wykluczyć, iż wśród planowanych działań administracji rządowej będzie również przedstawiona kwestia wsparcia. Powyższe nie wyklucza odniesienia się do instrumentów już realizowanych. ■

krótko

Na Rzeszowszczyźnie budowany jest most z kompozytów FRP

Pierwszy w naszym kraju i jeden z nielicznych w Europie most drogowy z materiałów kompozytowych FRP (kompozytów włóknistych o osnowie polimerowej) powstaje na drodze powiatowej w miejscowości Błażowa pod Rzeszowem. Obiekt jest budowany w ramach projektu badawczego Com bridge. Most będzie jednym z największych pod względem rozpiętości przęsła (ok. 20 m) tego typu mostów na świecie. Realizacją inwestycji zajmuje się konsorcjum kierowane przez Mostostal Warszawa S.A. z udziałem Politechniki Rzeszowskiej, Politechniki Warszawskiej i firmy Promost Consulting z Rzeszowa. Most ma być gotowy w marcu 2016 r. Po zakończeniu budowy mostu, badane będą jego parametry eksploatacyjne.

Obecnie trwają prace badawcze i przygotowawcze, w tym prefabrykacja elementów pod budowę. Obiekt będzie miał budowę płytowo-belkową, szerokość mostu ma wynosić 10 m. Płyta z betonu lekkiego zbrojonego kompozytami zostanie zespolona z czterema dźwigarami kompozytowymi.

Źródło: Mostostal Warszawa S.A.